

Liebesgott AK. 4, 1, 2, 21. HALJ. 1, 33. UGÉVAL. zu UNĀDIS. 1, 156. KUMĀRAS. 2, 64. Sāh. D. 19, 17.

पुष्पधारण (पु० + धा०) m. *Blumenträger*, Bein. Kr̄shṇa's MBn. 12, 1512.

पुष्पधन् (पु० + धन्) m. der *Liebesgott* H. 228, Sch. — Vgl. पुष्पकेतन.

पुष्पनाटक s. पुष्पवतुक.

पुष्पनित् (पु० + नित् कूssend von नित्) m. *Biene* ÇABDA᳚. im ÇKDr. पुष्पतित् WILSON nach ders. Aut.

पुष्पनीर्यास (पु० + नी०) m. *Blumensaft* WILSON. °की m. RāGAN. im ÇKDr. unter पुष्पद्रव.

पुष्पनेत्र (पु० + नेत्र) n. *Blumenröhre* Suç. 2, 56, 12, 13.

पुष्पधृथ (पुष्पम्, acc. von पुष्प, + धृथ) VOP. 26, 53. m. *Biene* H. 1213, Sch. RāGAN. im ÇKDr.

पुष्पपत्ति (पु० + पत्ति) m. eine Art *Pfeil* HALJ. 2, 314.

पुष्पपत्तिन् (von पुष्प + पत्ति) adj. *Blumen zu Pfeilen habend*: पेलव° KUMĀRAS. 4, 29.

पुष्पपथ (पु० + पथ) m. *vulva* (der Weg für das Menstrualblut) TRIK. 2, 6, 23.

पुष्पपाणु (पु० + पाण०) m. eine Art *Schlange* Suç. 2, 263, 18.

पुष्पपुट (पु० + पुट) m. 1) eine Düte mit Blumen VJUTP. 141. — 2) die Hände in Gestalt eines Blumenkelchs zusammengelegt Verz. d. Oxf. H. 86, a, 34. 202, a, 17.

पुष्पपुर (पु० + पुर) n. die Stadt Pāṭaliputra Bhūripa. im ÇKDr. RAGB. 6, 24.

पुष्पप्रचय (पु० + प्र०) m. das *Pflücken von Blumen* (in diebischer Weise) P. 3, 3, 40, Sch.

पुष्पप्रचाय (पु० + प्र०) m. das *Pflücken von Blumen* P. 3, 3, 40, Sch.

पुष्पप्रचायिका (पु० + प्र०) f. *Blumenlese* UGÉVAL. zu UNĀDIS. 2, 32. तव

पु० es ist die Reihe an dir Blumen zu lesen P. 6, 2, 74, Sch.

1. पुष्पफल (पु० + फल) n. *Blumen und Früchte* ADBA. Ba. 6, 6 in Ind. St. 1, 40. Spr. 3049.

2. पुष्पफल (पु० + फल) m. *Feronia elephantum* Corr. (कपितथ) AK. 2, 4, 2, 2. Benincasa cerifera Savs. (कुम्मापृ) Hār. 97. ÇABDA᳚. im ÇKDr.

पुष्पफलनुम (पु० - फल + नुम) m. pl. *Bäume in Blüthe und mit Früchten* R. 2, 95, 4.

पुष्पबलि (प० + ब०) m. eine *Darbringung in Blumen*: कृत० (गृह्ण) MĀk. P. 50, 80.

पुष्पभक्त (पु० + भक्त०) n. N. pr. eines Hains BHĀG. P. 3, 23, 40.

पुष्पभद्रा (पु० + भद्र०) f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 24, a, N. 2, 77, b, 43.

पुष्पभव (पु० + भव०) adj. in *Blumen sich findend*; m. *Blumensaft* WILSON.

पुष्पभूषित (पु० + भू०) n. Titel eines Prakarana Sāh. D. 191, 8, 12, wo कुलस्त्री पु० zu lesen ist.

पुष्पमेरोत्स (पु० + मे०) m. N. pr. eines Mannes BURN. Intr. 433.

पुष्पमञ्जिका (पु० + म०) f. *blauer Lotus* WILSON.

पुष्पमय (von पुष्प) adj. f. दृ० aus *Blumen gebildet*, — bestehend MBn. 3, 15161. R. 5, 5, 17. 16, 14. ÇĀK. 74.

पुष्पमाला (पु० + मा०) f. 1) *Blumenkranz* R. 3, 68, 40. KATHIS. 29, 19. Ver. in LA. 9, 6. — 2) Titel einer Schrift Sāh. D. 128, 12.

पुष्पमास् (पु० + मास्) m. *Blumenmonat*, Frühling: °मासि R. 3, 79, 16.

पुष्पमास (पु० + मास) m. dass. RāGAN. im ÇKDr. HARIV. 3215. R. 3, 79, 39.

पुष्पमित्र (पु० + मित्र) m. N. pr. eines Fürsten P. 4, 1, 68, VÄRTT. 4, Schol. nach den brahmanischen Nachrichten ein Heerführer des letzten Maurja und Vater des Fürsten Agnimitra, nach buddhistischen Nachrichten ein Fürst, Nachfolger von Pushjadharman, MĀLAV. 70, 15, 21. VP. 470. BURN. Intr. 424, N. 430. fgg. LIA. II, 271. 345. Den-selben Namen führt noch ein anderer Fürst VP. 478; vgl. LIA. I, 657, N. Nach WBSER in Ind. St. 5, 150 ist पुष्पमित्र die richtige Form, wie auch WASSILJEW 50, 203 hat.

पुष्परक्त (पु० + रक्त०) 1) adj. roth wie eine Blume; vgl. प्रतिनवजवा० MEGH. 37. — 2) m. Hibiscus phoeniceus Lin. (मूर्यमणिवृत्त०) RāGAN. im ÇKDr.

पुष्परस (पु० + रस०) n. Blüthenstaub, insbes. Saffran H. c. 131.

पुष्परथ (पु० + रथ०) m. Vergnügungswagen H. 752. HALJ. 2, 291. R. 2, 26, 15 (17 Gora). — Vgl. पुष्परथ.

पुष्परस (पु० + रस०) m. *Blumensaft*, Honig AK. 2, 4, 1, 17. 3, 4, 17, 105. HALJ. 2, 466.

पुष्परसाकृत्य (पु० + शाक्त०) n. Honig RāGAN. im ÇKDr.

पुष्पराग (पु० + राग०) m. Topas RāGAN. im ÇKDr. VJUTP. 138. RAGB. 18, 34. VARĀH. BHĀG. S. 81, 5.

पुष्पराज (पु० + राज०) m. dass. RāGAN. im ÇKDr. u. पुष्पराग.

पुष्परेणु (पु० + रेण०) m. Blüthenstaub ÇABDA᳚. im ÇKDr. RAGH. 1, 38.

पुष्परेचन (पु० + रेच०) m. Mesua Roxburghii Wight. TRIK. 2, 4, 20.

पुष्पलक m. Pfahl, Plock, Keil (कील) H. 1274. HALJ. 2, 296. — Vgl. पुष्पलक.

पुष्पलाल (पु० + लाल०) m. Blumenpflücker, Kranzweider TRIK. 2, 10, 1. GĀTĀDH. im ÇKDr. लाली f. MEGH. 27.

पुष्पलालि (पु० + लाल०) m. dass. H. 900.

पुष्पलित् s. u. पुष्पनित्.

पुष्पलिपि (पु० + लिप०) f. *Blumenschrift*, Bez. einer besonderen Schrift LALIT. ed. Calc. 144, 1. पुष्प० FOUCAUD.

पुष्पलिकू (पु० + 2. लिकू) m. (nom. °लिकू) Biene AK. 2, 5, 29. TRIK. 3, 3, 380. H. 1213, Sch. HALJ. 2, 100.

पुष्पवतुक (पु० + वत्त०) m. viell. so v. a. Courmacher Verz. d. Oxf. H. No. 339. पुष्पनाटक v. l.

पुष्पवत् (von पुष्प) adv. wie eine Blume Spr. 1876.

पुष्पवन् (पु० + वन०) n. *Blumenwald*, N. pr. eines Waldes MACK. Coll. I, 76.

पुष्पवत् (von पुष्प) 1) adj. a) mit Blüthen versehen, blühend, mit Blumen geschmückt: शोषधि RV. 10, 97, 3. AV. 8, 7, 27. VS. 11, 48. MBn. 6, 5129. 12, 5816. R. 2, 94, 10. पुष्पवती वनमालाम् 5, 4, 2. के धूर्यं पुष्पवतः: MBn. 2, 841. 850. — b) f. menstruierend AK. 2, 6, 1, 20. TRIK. 3, 3, 305. H. 535. HALJ. 2, 323. SIDDH. ÇĀR. 12, 8 (?). — 2) m. a) du. Sonne und Mond AK. 1, 1, 2, 10. H. 124. Vgl. पुष्पदत्ती. — b) N. pr. eines Daitja MBn. 12, 8263. — c) N. pr. eines Mannes SAṂSK. K. 186, b, 3. eines Fürsten HARIV. 1808. VP. 455. BHĀG. P. 9, 22, 7. — d) N. pr. eines Berges in Kuçadvipa MBn. 6, 452. — 3) f. पुष्पवती N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBn. 3, 8154. — Vgl. पुष्पावती.

पुष्पवर्ष (पु० + वर्ष०) 1) m. N. pr. eines Berges BHĀG. P. 5, 20, 10. — 2)